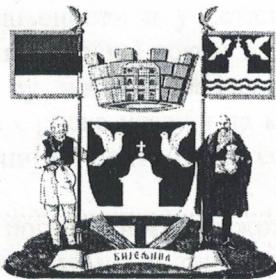

Надају се да ће ово поступање у случајевима насиља у породици бити корак у правданујујућем раду у Републици Српској и подручју града Бијељина. Један од циљева ове доктрине је да се створи вештачкој мрежи која ће послужити да се подржи и подстакне поступање у случајевима насиља у породици у подручју града Бијељина.

РЕПУБЛИКА СРПСКА ГРАД БИЈЕЉИНА

Службено називом а у Народној Републици Српској „Документом о поступању у случајевима насиља у породици“ је објављен најновији и јединствени документ који је усаглашњен са свим већинским властима у подручју града Бијељина, који ће послужити да се подржи и подстакне поступање у случајевима насиља у породици у подручју града Бијељина.

ПРОТОКОЛ О ПОСТУПАЊУ У СЛУЧАЈЕВИМА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ НА ПОДРУЧЈУ ГРАДА БИЈЕЉИНА

Службени називом а у Народној Републици Српској „Документом о поступању у случајевима насиља у породици“ је објављен најновији и јединствени документ који је усаглашњен са свим већинским властима у подручју града Бијељина, који ће послужити да се подржи и подстакне поступање у случајевима насиља у породици у подручју града Бијељина.

- Одржавање информација о поступању у случајевима насиља у породици у подручју града Бијељина, као и објављивање информација о поступању у случајевима насиља у породици у другим јединицама насеља.
- Деловање бећанског и бијељинског дислокационог професионалног и волонтерског савета на здравственој агенцији.
- Заједничко узимање става, тачка и вредноста које добијају сви чланови и супружнице насиља у породици.

САДРЖАЈ

УВОД	2
1. ПРАВНИ ОКВИР И ПРИНЦИПИ ДЈЕЛОВАЊА	3
1.1. Међународни правни оквир	3
1.2. Домаћи правни оквир	4
1.3. Основни принципи дјеловања	6
2. ОБАВЕЗЕ ПОТПИСНИЦА	7
2.1. ГРАД БИЈЕЉИНА	7
2.2. ПОЛИЦИЈСКА УПРАВА БИЈЕЉИНА	10
2.3. ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД БИЈЕЉИНА	12
2.4. ОСНОВНИ СУД У БИЈЕЉИНИ.....	13
2.5. ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У БИЈЕЉИНИ	15
2.6. ДОМ ЗДРАВЉА БИЈЕЉИНА	15
2.7. ВАСПИТНО - ОБРАЗОВНЕ УСТАНОВЕ	18
2.8. ФОНДАЦИЈА „ЛАРА“ - СИГУРНА КУЋА	19
2.8.1. СОС линија за помоћ жртвама насиља у породици	20
2.8.2. Збрињавање жена и дјеце у Сигурну кућу- комуникација са субјектима заштите	21
2.8.3. Рад на стабилизацији и опоравку жртава насиља.....	22
3. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ.....	23

УВОД

Насиље над женама је широко распрострањено и културолошки укоријењено. Према Истраживању о распространености и учесталости насиља над женама у БиХ¹, 47,3% испитаних жена у Републици Српској током свог живота доживјело је неки облик насиља, а најчешћи починиоци су њихови садашњи или бивши партнери. Подаци надлежних институција Републике Српске указују на континуирани пораст пријављивања случајева насиља у породици полицији и центрима за социјални рад.

Поред чињенице да тешко погађа директне жртве насиља, које су најчешће жене, насиље у породици оставља дубоке, трајне и тешке посљедице на дјецу, која су увијек жртве - директне или индиректне. Жртве које су преживјеле насиље у породици имају вишеструке и комплексне потребе, укључујући, између остalog: здравствену заштиту, сигуран смјештај, психосоцијално савјетовање, полицијску заштиту и правну помоћ, а често и помоћ у економском оснаживању, становању и школовању дјече.

Насиље над женама и у породици захтијева ефикасан одговор свих субјеката који се баве овом проблематиком, и који су одговорни за препознавање насиља и заштиту жртава у оквиру вршења своје редовне дјелатности. Међусобно повезивање ових субјеката кроз координацију, трансфер информација, несметано пружање подршке жртвама и примјена адекватних мјера омогућава дјелотворнију заштиту и сузбијање насиља према женама и насиља у породици.

Сврха **Протокола о поступању у случајевима насиља у породици** је унапређење сарадње и поступања субјеката заштите као и других релевантних чинилаца у граду Бијељина ради ефикасног остваривања и спровођења заштите жртава у слједећим областима:

- Откривања случајева насиља у породици;
- Покретања поступака за изрицање мјера заштите и санкционисања починилаца;
- Заустављања насиља и очувања безbjednosti жртве;
- Правовременог поступања у складу са степеном угрожености жртве насиља;
- Уважавања и очувања достојанства и приватности жртве насиља и уважавања њених потреба и ставова;
- Заједничког и координисаног дјеловања субјеката заштите ради обезбеђивања доступног, ефикасног и дјелотворног система превенције и заштите свих жртава насиља у породици и других облика насиља над женама;
- Подизање безbjедности и снижавање нивоа стреса професионалаца и волонтера ангажованих на заштити жртава;
- Заједничког унапређења праксе, знања и вјештина које доприносе заштити жртава и сузбијању насиља над женама и у породици.

¹ Распрострањеност и карактеристике насиља према женама у БиХ, 2013, http://arsbih.gov.ba/wp-content/uploads/2014/01/studija_prevalanca.pdf

Правни основ за потписивање Протокола садржан је Закону о заштити од насиља у породици и у низу међународних правно обавезујућих докумената по основу међународних уговора о ратификацији које је Босна и Херцеговина потписала, од којих је већи број норми и стандарда интегрисан и у домаће законе, који регулишу кривично-правну заштиту, равноправност полова, забрану дискриминације, социјалну заштиту, заштиту од насиља у породици, као и директно и индиректно рад органа јединица локалне самоуправе.

Први и руководећи принцип поступања свих потписника Протокола је заштита сигурности жртве заустављањем насиља и спречавањем понављања насиља, водећи рачуна о избегавању додатне виктимизације и повређивања жртве. Поступањем са дужном пажњом и у складу са Протоколом омогућиће се повећана сигурност од насиља у породици, у кратком времену и уз мањи трошак за друштво и појединаче, а дугорочно, успостављени принципи треба да допринесу смањењу насиља у породици и друштву.

1. ПРАВНИ ОКВИР И ПРИНЦИПИ ДЈЕЛОВАЊА

1.1. Међународни правни оквир

Овај Протокол потврђује стандарде заштите људских права особа изложених насиљу, а утврђених у оквиру:

- а) Европске конвенције о људским правима и основним слободама, која између осталог чланом 3. прописује право на слободу од мучења, нехуманог или понижавајућег третмана, а чланом 5., право на слободу и сигурност појединца док чланом 14., прописује да ће уживање права и слобода регулисаних у овој Конвенцији бити осигурено без дискриминације по било којој основи као што је пол.
- б) Универзалне декларације о људским правима, која свакој особи признаје људско достојанство и подједнако уживање права и темељних слобода без обзира на пол, расу, боју коже, језик, национално поријекло, доб, класну припадност, вјерско или политичко убеђење.
- в) Конвенције о елиминацији свих облика дискриминације жена, која између осталог садржи одредбе, према којима је недопустиво присуство било каквих облика дискриминације над женама.
- г) Конвенција УН о правима дјетета (1989. године).
- д) Извештаји и препоруке Комитета УН за права дјетета која се баве питањима насиља над дјецом – Strategija UN (2016-2021).
- ђ) УН Декларација о елиминацији насиља над женама која прописује акције, које би држава требала да подузме, у циљу елиминације насиља које се догађа у приватној сфери.

е) Резолуције Вијећа Сигурности УН 1325- Жене мир и сигурност, која тражи укључивање жена на свим нивоима доношења одлука.

ж) Пекиншке декларације и платформе за акцију у оквиру које је насиље дефинисано као "било који чин родно темељеног насиља које резултира или би могло резултирати у физичкој, сексуалној или психолошкој штети и патњи жене, укључујући пријетње таквим чином, принудом или самовољним лишавањем слободе, у јавном и приватном животу".

з) Препорука Вијећа Европе *Rec* (2002) 5 које указују на то да се насиље над женама дешава у свим сегментима породице и на свим нивоима друштва, те препоручују Владама земаља чланица да подстичу све релевантне институције, које се баве насиљем над женама, да израде средњорочне и дугорочне планове акција, које садрже активности за превенцију насиља и заштиту жртава.

и) Конвенције Вијећа Европе о спречавању и борби против насиља над женама и породичног насиља, која представља цјеловит правни оквир за заштиту жене од свих облика насиља, укључујући спречавање, процесуирање и елиминацију насиља над женама и породичног насиља.

1.2. Домаћи правни оквир

Овај Протокол побољшава примјену свих материјалних прописа којим се регулише остваривање права жртава насиља у различитим секторима заштите:

а) Устав Републике Српске којим су загарантована људска права и темељне слободе и осигурана највиша разина међународно признатих људских права и темељних слобода;

б) Закон о забрани од дискриминације у Босни и Херцеговини („Службени гласник Босне и Херцеговине“, број: 59/09 и 66/16);

в) Закон о равноправности полова у БиХ („Службени Гласник Босне и Херцеговине“, број: 32/10 и 102/09) забрањује сваки облик насиља у приватном и јавном животу по основу пола;

г) Закон о заштити од насиља у породици Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 102/12, 108/13, 82/15, 84/19);

д) Кривични законик Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17 и 15/21) нормира насиље у породици као кривично дјело;

ђ) Закон о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, 91/17 и 66/18, 15/21);

е) Закон о заштити свједока у кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 48/03);

ж) Закон о остваривању права на бесплатној правну помоћ („Службени гласник Републике Српске“, број: 67/20);

з) Закон о заштити и поступању са дјецима и малолjetnicima у кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број: 13/10 , 61/13 и 68/20);

и) Закон о заштити личних података („Службени гласник Босне и Херцеговине“, број: 49/06, 76/11 и 89/11);

ј) Гендер акциони план Босне и Херцеговине за период 2018-2022 („Службени гласник Босне и Херцеговине“, број: 89/18) - Стратешки циљ 1. обрађује проблематику насиља у породици;

к) Закон о социјалној заштити („Службени гласник Републике Српске“, број; 37/12 ,90/16,94/19 и 42/20);

л) Закон о здравственој заштити („Службени гласник Републике Српске“, 106/09 и 44/15);

љ) Породични закон („Службени гласник Републике Српске“, број: 54/02, 41/08 , 63/14 и 59/19);

м) Закон о социјалном становињу Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 54/19);

н) Закон о дјечијој заштити Републике Српске („Сл. Гласник“, број: 114/17 и 122/18);

као и:

- Општи протокол о поступању у случајевима насиља у породици („Службени гласник Републике Српске“, број: 14/22)

- Правилник о начину спровођења хитних и заштитних мјера које су у надлежности Министарства унутрашњих послова („Службени гласник Републике Српске“, број: 70/14)

- Правилник о начину спровођења заштитне мјере – обавезан психосоцијални третман („Службени гласник Републике Српске“, број: 111/14)

- Правилник о начину и мјесту спровођења заштитне мјере обавезног лијечења зависности од алкохола и опојних дрога („Службени гласник Републике Српске“, број: 5/15)

- Правилник о садржају евидентије и извјештаја о насиљу у породици („Службени гласник Републике Српске“, број: 58/21)

- Правилник о стандардима за реализацију сигурне куће („Службени гласник Републике Српске“, број: 25/13)

- Правилник о садржају и начину вођења Регистра сигурних кућа („Службени гласник Републике Српске“, број: 25/13)

- Правилник о начину додјеле средстава сигурним кућама („Службени гласник Републике Српске“, број: 62/13)

-Протокол о поступању у случајевима насиља, злостављања и занемаривања дјеце („Службени гласник Републике Српске“, број: 82/13)

1.3. Основни принципи дјеловања

Потписници Протокола обезбиједиће примјену одредби овог Протокола, посебно мјера заштите права жртава, без дискриминације по било ком основу, као што је пол, род, раса, боја коже, језик, вјериосповијест, политичко или неко друго мишљење, национално или друштвено поријекло, припадност националној мањини, имовина, рођење, сексуално опредјељење, родни идентитет, узраст, здравствено стање, инвалидитет, брачно стање, статус мигранта или изbjеглице, или неки други статус.

Посебне мјере, неопходне за спречавање и заштиту жена од родно заснованог насиља, не сматрају се дискриминацијом, и у складу су са уставним и правним оквиром Републике Српске и Босне и Херцеговине (погледати поглавље: Правни оквир).

Потписници Протокола неће учествовати у било каквом чину насиља над женама, осудиће чин насиља према женама у свом радном и приватном окружењу и обезбиједиће да државни органи, званичници, службеници, установе и други актери који наступају у име државе поступају у складу са овом обавезом.

Потписнице Протокола предuzeће неопходне законодавне или друге мјере заштите свих жртава од даљег насиља.

Потписнице Протокола обезбиједиће да мјере које предузимају испуњавају сљедеће критеријуме:

- да су засноване на разумијевању насиља над женама и насиља у породици из родне перспективе и да су усмјерене на људска права и безbjедност жртве;
 - да су засноване на интегрисаном приступу који узима у обзир однос између жртава, учинилаца, дјеце и њиховог ширег друштвеног окружења;
 - имају за циљ изbjегавање секундарне виктимизације;
 - имају за циљ оснаживање и економску независност жена жртва насиља;
 - да одговарају на специфичне потребе угрожених особа, укључујући и дјецу-жртве, и да су им доступне.

Пружање заштите и подршке жртвама не смије да зависи од спремности жртве да поднесе пријаву или свједочи против било ког учиниоца.

2. ОБАВЕЗЕ ПОТПИСНИЦА

2. 1. ГРАД БИЈЕЉИНА

Град Бијељина одлуком надлежних органа, а у складу са нормативним оквиром за рад јединица локалне самоуправе, формира групу за координацију и сарадњу од представника свих установа, органа и организација које пружају заштиту, помоћ и подршку жртвама насиља у породици (у даљем тексту: Група за координацију), као стално радно тијело Градске управе. Рад ове групе уређен је овим Протоколом и законским прописима из области спречавања насиља у породици и другим законима који регулишу рад сваке од потписнице Протокола.

Надлежно одјељење Градске управе обезбиједиће техничку и логистичку подршку за израду нормативног оквира о раду Групе за координацију (Пословник о раду и други акти) и њен даљи несметан рад у складу са дефинисаним актима, потребама, обавезама и програмом рада.

Град Бијељина ће по потписивању протокола, а најкасније у року од годину дана, сачинити информацију о капацитетима града за рад са починиоцима насиља и мјерама, које је потребно предузети у овој области.

Град Бијељина обавезује Групу за координацију да информише надлежно одјељење градске управе о свим ситуацијама насиља у породици у којима надлежни субјекти заштите идентификују висок ниво од понављања и ескалирања насиља и утврђеним мјерама управљања ризиком, укључујући и информације о мјерама заштите, које је изрекао надлежни суд.

Град Бијељина обавезује се да ће надлежним градским прописима уредити да дјеца жртве насиља, уколико за то постоји потреба, имају право на бесплатан боравак у вртићу.

У складу са могућностима Град Бијељина уврстиће у одлуку о проширеним правима из области социјалне заштите одређене облике помоћи и заштите за жртве насиља у породици према приједлогу Групе за координацију.

Градоначелник Града задужиће Групу за координацију да извјештава о стању насиља у породици на подручју Града, и то да, најмање два пута годишње, подноси извјештај надлежном одјељењу Градске управе, а једном годишње доставља извјештај на усвајање Скупштини Града. Подаци у извјештајима морају бити разврстани по полу укључујући и починиоце насиља, жртве насиља и дјецу која су изложена/свједочила насиљу. Детаљнији садржај извјештаја биће прописан Пословником о раду Групе за координацију. Градоначелник Града може од Групе за координацију, у складу са процјеном надлежног одјељења, тражити ванредне и/или појединачне извјештаје о ситуацијама насиља са подацима о дјеловању сваког од субјеката заштите и потписника Протокола.

Ради провођења Стратегије за сузбијање насиља у породици Скупштина Града доноси акционе и оперативне планове дјеловања на превенцији, спречавању и сузбијању

насиља у породици који ће бити објављени у Службеном гласнику Града и доступни на званичној веб-страници.

Скупштина Град Бијељина обавезује се да ће буџетом града планирати средства за реализацију наведених планова, рада Групе за координацију, за забрињавање жртава насиља у породици у складу са Законом о заштити од насиља у породици, као буџетску ставку надлежног одјељења Градске управе.

Град Бијељина ће на приједлог Групе за координацију и/или на основу извјештаја о стању у области насиља у породици иницирати по потреби, а најмање једном годишње састанке са другим актерима, који својом надлежношћу могу допринијети превенцији, спречавању и сузбијању насиља и бољој заштити жртава.

Ти актери укључују али не ограничавају: Завод за запошљавање и друга одјељења Градске управе, мјесне заједнице, невладине организације и удружења грађана, пословни сектор, образовну и академску заједницу и друге установе, институције и организације.

Град Бијељина ће заједно са Групом за координацију проводити превентивне и информативне кампање, које ће грађанима упућивати поруке о насиљу у породици као озбиљном друштвеном проблему и прикључивати се међународним кампањама које су посвећене овом проблему, као што су 16 дана активизма борбе против роднозаснованог насиља, седмица родне равноправности (*gender week*) и друге.

Ради подизања јавне свијести о насиљу као озбиљном друштвеном проблему град Бијељина обиљежаваће дан/недељу нулте толеранције на насиље у породици и насиље према женама.

Група за координацију и сарадњу

Група за координацију и сарадњу састављена је од представника које именују сваки од потписника Протокола као сталне чланове групе. Сваки именовани представник мора имати и замјенског члана који присуствује састанцима, ако је члан групе спријечен.

Група за координацију има свој Пословник о раду, Правилник о чувању приватних и службених података, Етички кодекс и годишњи оперативни план рада. Група може имати и друга акта у складу са потребама стања на терену и захтјевима потписника Протокола.

Радом Групе за координацију предсједава предсједник групе који се бира у складу са Пословником. У случају његове спријечености замјењују га замјеници ако Пословником није другачије утврђено.

Група за координацију одржава редовне двомесечне састанке на којима прати стање насиља у породици на подручју Града. Закључци са састанака објављују се на званичној веб-страници Града и доступни су јавности.

Група за координацију одржава и ванредне састанке, стручне расправе и расправе о кризним интервенцијама (управљање случајем – *case management*). Ванредни састанци се сазивају на захтјев Градоначелника или предсједника Скупштине и представника виших

органа власти (Гендер центра, надлежних Министарстава у Влади РС или других актера од значаја за проблем насиља у породици).

Група за координацију одржава стручне расправе на захтјев потписника Протокола или надлежних локалних и ентитетских власти Републике Српске ради унапређења рада, информисања о законским измјенама и другим потребама стручног усавршавања. Стручне расправе могу да буду и дио оперативног плана рада Групе за координацију.

Група за координацију одржава расправе о кризној интервенцији у ситуацијама:

- ✓ насиља у породици у којима су изложена или нарочито погођена дјеца/дијете;
- ✓ насиља у породици са високом процјеном безbjедносног ризика;
- ✓ насиља у породици са израженим потребама за социјалном подршком и ризицима сиромаштва;
- ✓ насиља у породици са потребом хитног, кризног збрињавања, које не може да буде решено збрињавањем у Сигурну кућу, потписнику Протокола;
- ✓ насиља у породици са тешким физичким пољецицама и/или смртним исходом;
- ✓ свим ситуацијама насиља која захтијевају дугорочнију подршку у смислу социјалне, здравствене, безbjедносне и друге заштите, заштите жртава угрожених свједока и подршке током судског процеса.

Састанак Групе за координацију о кризној интервенцији може да иницира један или више потписника Протокола са кратким обrazloženjem разлога за кризну интервенцију и приједлога мјеста и времена састанка. Састанцима за кризну интервенцију не морају да присуствују сви потписници Протокола, изузев ако предлагач састанка то није изричito и обrazloženo тражио. Предсједавајући Групе за координацију може по својој процјени на састанак кризне интервенције позвати и представнике других институција/служби, осим наведених потписника.

Записници са састанака Групе за координацију о кризној интервенцији су тајни и не могу да буду дистрибуирани општој јавности, изузев институција и служби које су потписнице Протокола и које записнике користе у службене сврхе. Предсједавајући Групе за координацију и други потписници Протокола могу да информишу јавност о састанку кризне интервенције уз пуно поштовање Закона о заштити личних података као и података који спадају у област истраге.

2.2. ПОЛИЦИЈСКА УПРАВА БИЈЕЉИНА

Овим протоколом уређује се поступање полицијских службеника код пријаве насиља у породици.

Чланови породице, субјекти заштите, као и запослени у образовним, социјалним и здравственим установама, као и сваки други грађанин, дужни су да одмах након сазнања да је почињено насиље у породици или да постоје основи сумње да је почињено насиље у породици пријавити то полицији.

Насиље у породици постоји уколико постоји основ сумње да је члан породице или породичне заједнице извршио радње физичког, сексуалног, психичког и/или економског карактера.

- Ако је неопходно позваће хитну помоћ или ће сами организовати превоз до најближе здравствене установе, или ће жртву насиља упутити да сама оде до здравствене установе и да добије љекарски извештај/увјерење;
- Обавијестити надлежног полицијског службеника о насиљу у породици или о непосредној опасности од насиља (спремност могућег учиниоца да изврши насиље или понови раније);
- Даље поступати по наређењу и инструкцијама надлежног полицијског службеника;
- У случају да је неопходно вршење увиђаја, ако на лице мјеста не изађе надлежни тужилац, увиђајем руководи надлежни полицијски службеник.

По запримању обавјештења да је извршено насиље у породици надлежни полицијски службеник дужан је да о томе одмах обавијести надлежни центар за социјални рад ради пружања заштите жртви, правне помоћи и психосоцијалне и друге подршке у циљу њеног опоравка, оснаживања и осамостаљивања.

О извршеном насиљу у породици надлежни полицијски службеник одмах обавјештава и надлежног јавног тужиоца, након чега истоме, уз извештај о почињеном кривичном дјелу, доставља прикупљене доказе и процјену ризика.

Обавјештења о насиљу и процјену ризика надлежни полицијски службеник доставља и надлежном центру за социјални рад.

Надлежни полицијски службеник мора да учиниоцу који је лишен слободе и приведен у просторије надлежне полицијске станице пружи прилику да се изјасни о свим битним чињеницама, да прикупи потребна обавјештења од других полицијских службеника, одмах процјени ризик непосредне опасности од насиља у породици и да, под условима одређеним Законом о заштити од насиља у породици, предложи хитну мјеру заштите и/или заштитну мјеру.

Током поступка у надлежној полицијској станици учинилац насиља мора да се поучи о његовим правима у складу са Законом о кривичном поступку Републике Српске и Упутством о поступању са лицима лишеним слободе.

Ако учинилац насиља није лишен слободе и приведен у полицијску станицу (јер није затечен на лицу мјеста или је процјењено да га не треба лишавати слободе) надлежни полицијски службеник процјењује ризик одмах када прими обавјештење о насиљу или непосредној опасности од њега.

Процјена ризика заснива се на доступним обавјештењима и одвија се у што краћем року.

Надлежни полицијски службеник врши процјену ризика на основу прикупљених обавјештења о томе:

- да ли је учинилац раније или непосредно прије процјене ризика учинио насиље у породици или неки други вид насиља и да ли је спреман да га понови,
- да ли пријети убиством или самоубиством,
- да ли посједује оружје,
- да ли је ментално болестан или злоупотребљава психоактивне супстанце,
- да ли постоји сукоб око старатељства над дјететом или у вези са начином одржавања личног контакта дјетета и родитеља који је учинилац,
- да ли је учиониоцу изречена хитна мјера или одређена мјера заштите од насиља у породици,
- да ли жртва доживљава страх и како она процјењује ризик од понављања насиља и
- друге чињенице и околности од значaja за процјену ризика.

У сврху израде процјене ризика надлежни полицијски службеник ће:

- затражити мишљење центра за социјални рад,
- извршити провјере кроз службене евиденције да ли насиљник посједује легално наоружање,
- доставити приједлог за издавање наредбе за вршење претреса поступајућем тужиоцу у циљу проналaska нелегалног наоружања у случају када су идентификовани показатељи ризика, који за посљедицу могу имати физичко или сексуално насиље, озбиљну штету или повреду.

У случају да је жртву насиља у породици неопходно измјестити из куће, стана или другог стамбеног простора надлежни полицијски службеник позваће надлежни центар за социјални рад, односно службу социјалне заштите ради доношења рјешења о привременом забрињавању жртве у сигурну кућу.

Ради заштите и обезбеђења жртве, полиција ће отпратити жртву у кућу, стан или други стамбени простор да би она узела своје и личне ствари других лица која су са њом напустила тај простор, а које су неопходне за задовољење свакодневних потреба.

Ако процјена ризика указује на непосредну опасност од насиља, односно да постоји висок ризик од настанка новог насиља, надлежни полицијски службеник подноси надлежном суду у прекршајном поступку приједлог за изрицање хитне мјере заштите, а исте се изричу у року од 24 часа од пријема приједлога, односно извођења учионица насиља у породици пред суд.

Приједлог садржи: назив органа који га предлаже, податке о лицу коме се предлаже хитна мјера заштите, врсту хитне мјере која се предлаже, њено трајање и образложење.

Хитне мјере заштите су удаљавање учиниоца насиља из стана, куће или другог стамбеног простора, и/или забрана приближавања и контактирања учиниоца насиља са жртвом насиља у породици.

2.3. ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД БИЈЕЉИНА

Задатак Центра за социјални рад Бијељина (у даљем тексту Центар) је обезбеђење социјалне и породично-правне заштите жртвама насиља у породици, препознавање и откривање насиља у породици, пријављивање, утврђивање и документовање насиља, провођење мјера заштите и услуга подршке, праћење примјене мјера и услуга, процјена ефеката заштите и развој нових мјера заштите права и добробити лица изложених насиљу у породици.

Поступање Центра када су дјеца жртве насиља у породици:

- Приликом пријаве или дојаве о насиљу у породици над дјететом Центар је дужан ускладити своје поступање са одредбама позитивно правних законских прописа који одређују поступање, овлашћења и надлежности органа старатељства у случајевима насиља у породици и уопште,
- По сазнању или пријему пријаве о насиљу над дјететом / дјецом уколико стручни сарадник оцјени да постоје основи сумње да је дијете жртва насиља о свему обавијештава полицију,
- По дојави је потребно хитно изаћи на терен, обавити разговор са родитељима или старатељима ради стицања увида у породичне или друге прилике које су од значаја за дјететов развој и оптимално здравље, сазнати да ли је дијете било подвргнуто било којем облику насиља,
- По процјени стручног лица/стручног тима, уколико се насиље догодило, потребно је што хитније изрећи одговарајуће мјере за заштиту дјетета с циљем спречавања даљег насиља и пружити психосоцијалну помоћ, савјетодавне, терапијске услуге и стручну корист корисницима и сачинити службени извјештај, као и све друге поступке потврђене позитивно правник законским прописима који одређују поступање, овлашћења и надлежности органа старатељства у случајевима насиља у породици и уопште.
- Упознати родитеље, односно лице које је извршило насиље над дјететом са надлежностима Центра у оквиру заштите права и интереса дјетета,
- На тражење суда, јавног тужиоца или полиције Центар је дужан доставити сву документацију која је од значаја за утврђивање и доказивање насиља (нпр. Извјештај социјалног радника, извјештај стручног тима, налаз и мишљење психолога, других стручних сарадника, као и извјештај о предузетим мјерама и радњама),
- Приликом дјеловања Центра, у случају насиља над дјецом, Центар је дужан остварити сарадњу са свим релевантним појединцима и институцијама у заштити дјететових права и интереса, као и у обезбеђивању његовог адекватног психофизичког тазвоја,
- Центар је дужан редовно пратити да ли се спроводе изречене мјере учиниоца насиља, чије спровођење је у надлежности органа старатељства, и о тим околностима правовремено обавијештавати друге надлежне субјекте заштите о спровођењу/неспровођењу.

Поступање Центра када су пунолећна лица жртве насиља у породици:

- У случају пријаве или дојаве о насиљу у породици над пунолећним лицем, Центар је дужан поступити у сладу са позитивно правним законским прописима који одређују поступање, овлашћења и надлежности органа старатељства у случајевима насиља у породици и уопште,
- По пријему сазнања, пријаве или дојаве о насиљу у породици обавијестити полицију и доставити им све податке са којима Центар располаже
- Упознati жртву, на њој разумљив начин, о свим правима која има у складу са Законом о заштити од насиља у породици и другим прописима и о установама, органима, правним лицима и организацијама које пружају помоћ, подршку и заштиту, као и о томе да има право на присуство лица од повјерења, по властитом избору,
- Информисати жртву о заштитним мјерама којим се штити жртва насиља у породици,
- Пружити социјалну заштиту и психосоцијалну помоћ жртви, предузети друге мјере у складу са позитивно правним законским прописима који одређују поступање, овлашћења и надлежности органа старатељства у случајевима насиља у породици и уопште и сачинити службени извјештај,
- По обављеном разговору са жртвом на основу процјене стручног радника и/или стручног тима, као и на основу изјаве саме жртве разговарати о предузимању адекватних мјера заштите као и плана помоћи жртви у конкретном случају,
- Центар, уз претходни пристанак жртве или на захтјев жртве насиља у породици, ради обезбеђења физичке заштите и остваривања права и интереса жртве, донијеће рјешење о привременом забрињавању у сигурну кућу,
- На тражење суда, јавног тужиоца или полиције, Центар је дужан доставити сву документацију која је од значаја за утврђивање и доказивање насиља,
- Центар је дужан редовно пратити да ли се спроводе изречене мјере чије спровођење је у надлежности органа старатељства и правовремено обавјештавати друге надлежне субјекте заштите о спровођењу/неспровођењу.

2.4. ОСНОВНИ СУД У БИЈЕЉИНИ

Циљ поступања Основног суда по овом Протоколу је да заштити жртву насиља у породици спречавањем и сузбијањем насиља, којим се крше уставом и законом загарантована основна људска права и слободе.

У том смислу Основни суд у Бијељини ће:

- Што ефикасније искористити све законске могућности прописане позитивним правним прописима Републике Српске у сврху заштите жртве насиља у породици;
- Омогућити жртвама судску заштиту психофизичког интегритета и основног права на живот без насиља, као и спријечити понављање насиља;
- Без одлагања обезбедити хитно рјешавање предмета насиља у породици;

- Упознати жрту насиља на њој разумљив начин о свим правима у складу са Законом о заштити насиља у породици и другим прописима и установама, органима, правним лицима и организацијама које пружају помоћ, подршку и заштиту, као и о томе да има право на присуство лица од повјерења по властитом избору;

- Од почетка вођења поступка омогућити и упознати жрту да има право на бесплатну правну помоћ у складу са прописима који регулишу ову област;

- Надлежни суд је дужан да у најкраћем могућем року изриче хитне мјере заштите, а најкасније у року од 24 часа од пријема приједлога, односно извођења учиниоца насиља пред суд;

- Омогућити присуство лица од повјерења у свим поступцима и радњама у које је укључена жртва, у складу с прописима из своје надлежности;

- Провести поступак утврђивања кривичне одговорности учиниоца насиља;

- Осигурати заштиту жртве насиља унутар Суда;

- У предметима у вези са насиљем у породици поступати хитно;

- Жртва насиља има право да буде информисана о току поступка и дјеловања свих субјеката заштите и о свим радњама које су предузете против учиниоца насиља. Службеници Основног суда информисаће жрту о свим радњама које они предузимају;

- Током вођења поступка водити рачуна о томе да жртва насиља, која је правно неука, буде обавијештена о својим правима, нарочито о могућностима подношења имовинскоправног захтјева за накнаду штете настале чињењем дјела насиља;

- Надлежни суд у прекрајном поступку ради отклањања непосредне опасности по физички и психички интегритет, ради спречавања понављања насиља и гарантовања безbjедnosti жртве, учиниоцу насиља у породици изриче хитне мјере заштите, у прекрајном поступку, и то:

а) удаљити учиниоца насиља из стана, куће или другог стамбеног простора и/или

б) забрана приближавања и контактирања учиниоцу насиља са жртвом насиља у породици.

Приједлог за изрицање хитне мјере заштите подноси надлежни полицијски службеник, центар за социјални рад или жртва насиља у породици или породичној заједници, а изричу се најкасније у року од 24 часа од пријема приједлога, односно извођења учиниоца насиља у породици пред суд.

- Надлежни суд у прекрајном поступку, у циљу да се осигура нужна заштита и безbjедност жртве, те отклоне стања или услови који могу бити од утицаја или могу погодовати или подстицајно дјеловати да учинилац убудуће врши радње насиља у породици, изриче заштитне мјере и то:

а) удаљити учиниоца из стана, куће или неког другог стамбеног простора, и/или

б) забрана приближавања жртви насиља у породици или породичној заједници.

Приједлог за изрицање хитне мјере заштите подноси надлежни полицијски службеник, Центар за социјални рад или жртва насиља у породици или породичној заједници, а изричу се најкасније у року од 24 часа од пријема приједлога, односно извођења учиниоца насиља у породици пред Суд.

Надлежни суд у прекрајном поступку , у циљу да се осигура нужна заштитита и безбједност жртве, те оклоне стања или ускови који могу бити од утицаја или могу бити погодовани или подстицајно дјеловати да учинилац убудуће врши радње насиља у породици, изриче мјере и то:

- а) удаљити учиниоца из стана, куће или неког другог стамбеног простора, и /или
- б) забрана приближавања жртви насиља у породици или породичној заједници.
- в) забрана узнемирања или ухођења жртве насиља у породици или породичној заједници,
- г) обавезан психо-социјални третман и
- д) обавезно лијечење од зависности.

Суд је дужан изрећи заштитне мјере у року од 30 дана од дана подношења Приједлога за изрицање заштитне мјере.

2.5. ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У БИЈЕЉИНИ

Циљ поступања тужилаштва по Протоколу је да, у оквиру својих надлежности, пружи заштиту жртви насиља у породици .

У том смислу Окружно јавно тужилаштво ће:

- Хитно поступати у контакту између овлашћених службених лица (полијских службеника) и тужилаштва ради преузимања потребних радњи у сврху кривичног гоњења, те евентуално предузимање потребних мјера за заштиту жртве од учиниоца;
- Прикупити доказе и покренути пред судом поступак против учиниоца насиља;
- Упознати жртву, на њој разумљив начин, о свим правима која има у складу са Закон о заштити насиља у породици и другим прописима и о установама, органима, правним лицима и организацијама које пружају помоћ, подршку и заштиту, као и о томе да има право на присуство лица од повјерења, по властитиом избору;
- Прикупити доказе и покренути пред судом поступак против учиниоца насиља и
- Остварити сарадњу са другим субјектима заштите ради заштите, помоћи и подршке жртве.

2.6. ДОМ ЗДРАВЉА БИЈЕЉИНА

Дом здравља Бијељина дужан је пружити жртви насиља свеукупну здравствену заштиту у циљу очувања физичког и психичког здравља жртве, као и санације насталих повреда и психотраума.

У случају сумње да је повреда или здравствено стање посљедица насиља у породици, здравствени радник је дужан поступати на следећи начин:

- Сазнати што више чињеница и околности у вези са повредом, односно са здравственим стањем жртве.

- Здравствена установа дужна је, ради очувања физичког и менталног здравља жртава насиља у породици, али и санације насталих повреда, осигурати жртви адекватну здравствену заштиту.

У свим случајевима сазнања о почињеном насиљу у породици здравствена установа – овлашћена особа дужна је поступити на следећи начин:

- Осигурати жртвама насиља у породици своебухватну здравствену заштиту ради очувања тјелесног и менталног здравља жртве, а у складу са Законом о здравственој заштити („Службени гласник Републике Српске“, бр. 106/09 и 44/15);

- Поступити у складу са Протоколом, релевантним законима и другим актима који су у вези са здравственим дјелатностима ради заштите жртава насиља, те прикупљања, евидентирања и чувања доказа у складу са законом којим се уређује област вођење евиденција у области здравства;

- На основу евиденције о предузетим радњама, сачинити обједињен извјештај и доставити га Министарству породице, омладине и спорта на начин и у року који су прописани Законом о заштити од насиља у породици и Правилником о садржају евиденције и извјештаја о насиљу у породици.

У случају сумње или сазнања о насиљу у породици, када жртва насиља у породици дође сама у здравствену установу, запослени у здравственим установама су дужни:

1. Пријавити полицији сумњу или сазнање о насиљу у породици, без одлагања,
2. Упознати жртву, на њој разумљив начин, о свим правима која има у складу са Законом о заштити од насиља у породици и другим прописима и о установама, органима, правним лицима и организацијама које пружају помоћ, подршку и заштиту, као и о томе да има право на присуство лица од повјерења, по властитом избору,
3. Са посебном пажњом разговарати са жртвом насиља, обезбиједити приватност, сазнати што више околности у вези са повредом или здравственим стањем жртве и упутити жртву на центар за социјални рад; у случају потребе упутити жртву насиља на даљу обраду; у случају долaska жртве насиља у службу хитне помоћи, обратити посебну пажњу на повреде и цјелокупно стање жртве које би могло упућиватина насиље у породици,
4. У случају сумње на било који облик насиља, наведено уписати у медицинску документацију и о чињеницама, добијеним и утврђеним погледом, издати медицинску документацију без накнаде; забиљешка са изјавом у медицинској документацији обавезно мора бити прочитана жртви насиља, односно лицу у пратњи жртве и потписана од стране пунолетне особе или њеног пратиоца ако жртва није пунолетна,
5. Документовање насиља треба да ради здравствени радник; медицинска документација обезбеђује непосредни доказ почињеног насиља и злостављања и значајна је за судски процес; медицинска документација мора се пажљиво и

профессионално чувати, те мора садржавати следеће податке: основне податке, податке о физикалном прегледу, лабораторијске и остале дијагностичке процедуре, те биљешку о процјени, упућивању и праћењу; медицинска документација се обавезно доставља на увид надлежним органима,

6. У случају сумње или сазнања да је жртва насиља лице са сметњама у менталном здрављу, поступити у складу са чл. 31, 32, 33. и 34. Закона о заштити менталног здравља („Службени гласник Републике Српске“, број 67/20); уколико је жртва насиља у породици лице лијечено од алкохолизма и других зависности, по потреби, упутити га на лијечење и о томе обавијестити центар за социјални рад и полицију;
7. У случају сумње или сазнања да је насиље у породици починило лице са сметњама у менталном здрављу, поступити у складу са чл. 31, 32, 33. и 34. Закона о заштити менталног здравља („Службени гласник Републике Српске“, број 67/20), из којег произилази обавеза стављања таквог лица под контролисане услове; уколико је чинилац насиља у породици лице лијечено од алкохолизма и других зависности, по потреби, упутити га на лијечење и о томе обавијестити центар за социјални рад и полицију.

Поступање здравствених установа када су дјеца жртве насиља у породици:

1. Препознати и хитно пријавити полицији чињенице које указују на сумњу или сазнање да је према дјетету извршено насиље у породици;
2. Законом о заштити од насиља у породици чланом 8. став 3. Утврђено је да је дјете жртва и уколико је било присутно приликом вршења насиља према другом члану породице, иако радње насиља нису предузете према њему;
3. Пружити хитну медицинску помоћ дјетету уколико за то постоји потреба;
4. Обавијестити представнике Центра за социјални рад о чињеницама које указују на сумњу да је према дјетету извршено насиље у породици и да је о истом обавијештена полиција;
5. Обезбиједити надлежним органима (центру за социјални рад, полицији, тужилаштву, судовима) увид у медицинску документацију и пружизи им подршку у прикупљању свих релевантних података;
6. Оддавати се на позив суда и дати стручни налаз и мишљење у односу на следеће:
 - Медицинске индикације, односно симптоме насиља над дјететом,
 - Повезивање симптома насиља и понашања лица које је под сумњом да је учинилац насиља,
 - Психијатријски статус учиниоца насиља и
 - Способност дјетета да свједочи у поступку, односно ризике свједочења и најпогодније начине узимања исказа од дјетета.

2.7. ВАСПИТНО - ОБРАЗОВНЕ УСТАНОВЕ

Овај Протокол треба да сензибилише све запослене у образовним установама за појаве насиља над дјетом у породици, те да их обавеже на предузимање мјера ради откривања и пријављивања проблема и одговарајуће помоћи дјетету.

- По пријави или на основу сазнања да је дијете жртва насиља у породици, обавијестити координатора (особу која координише активности предвиђене Протоколом). Координатор заједно са директором школе обавља разговор са дјететом уз обавезно присуство стручних радника васпитно-образовне установе (дипл. психолога, дипл. социјалног радника, дипл. педагога) и стручног радника надлежног центра за социјални рад, на начин да се поступа посебно пажљиво и обазриво, поштујући дјететово достојанство и пружајући му подршку.
- Одмах по сазнању за насиље над дјететом координатор обавијештава центар за социјални рад и полицију.
- Уколико је дијете повријеђено у мјери која захтијева љекарску интервенцију или преглед или се према околностима случаја може претпоставити да су таква интервенција или преглед потребни, координатор одмах позива службу хитне помоћи или на најбржи могући начин, који не штети здрављу дјетета, прати или осигурува пратњу дјетету до љекара, те чека љекарску препоруку о даљњем поступању и долазак представника органа старатељства.
- Директор образовне установе или координатор одмах ће извршити пријаву полицији и обавијестити центар за социјални рад, као и ресорно министарство, те их упознати са свим чињеницама и околностима случаја и активностима које је школа предузела или ће предузети.
- На захтјев тужилаштва, полиције или суда одмах доставити сву расположиву документацију у вези са разјашњавањем и доказивањем насиља над дјететом.
- Уколико се ради о посебно тешком облику, интензитету или дужем временском трајању насиља, које је изазвало трауму, савјетовати се са стручњацима изван установе - породичне медицине, центра за ментално здравље и центра за социјални рад, који су обавијештени о случају, о начину поступања и помоћи дјетету жртви насиља у оквиру васпитно-образовне установе.
- Уколико је дијете свједок насиља, предузети потребне мјере ради помоћи дјетету свједоку насиља, по потреби консултовати стручњаке изван установе - породичне медицине, центра за ментално здравље, орган старатељства.
- О пријави насиља над дјететом, о предузетим активностима, разговорима, изјавама и својим запажањима образовна установа ће сачинити службену забиљешку, коју ће на захтјев доставити надлежним органима.

Евиденције о насиљу у породици воде се у складу са Правилником о садржају евиденције и извјештаја о насиљу у породици на јединственом обрасцу за евидентирање података из области примјене Закона о заштити од насиља у породици које воде образовне установе.

2.8. ФОНДАЦИЈА „ЛАРА“ - СИГУРНА КУЋА

Организација жена „Лара“ из Бијељине, регистрована је код Основног суда у Бијељини, као невладина, непрофитна организација, у складу са Законом о удружењима и фондацијама Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 52/01 и 42/05), а 30.12.2013. године рјешењем Основног суда у Бијељини број: 080-0-Ф2-13-000001, књига II – Регистра одобрен је захтјев Организације за пререгистрацију у Фондација „Лара“.

Рјешењем број: 20.05/020-1607/13-2 од 28.06.2013. године Министарства породице, омладине и спорта Владе Републике Српске, Организација жена „Лара“ добила је рјешење о испуњености услова за рад посебне мјере подршке – сигурна кућа.

Дана 24.07.2013. године Рјешењем број: 20.05/053-778/13 Организацији је одобрен упис у Регистар Сигурних кућа под регистарским бројем 005-3/13, а Рјешењем број: 20.05/053-96/14 од 10.01.2014. године одобрен је упис промјене у Регистар Сигурних кућа под новим регистарским бројем: 005-4/14 будући да је организација извршила трансформацију у Фондација „ЛАРА“.

Циљ рада Сигурне куће за жене и дјецу жртве насиља у породици (у даљем тексту Сигурна кућа) је обезбеђење посебне мјере подршке и сигурног склоништа за жене и дјецу жртве насиља у породици и партнерским односима у складу са Законом о заштити од насиља у породици Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 102/12, 108/13, 82/15, 84/19).

Посебна мјера подршке укључује:

- а) обезбеђење смјештaja, исхране и хигијене,
- б) пружање савјетодавне и психолошке подршке,
- в) пружање медицинске, правне и социјалне помоћи и
- г) пружање подршке при контакту са институцијама.

Сигурна кућа реализује мјеру подршке за жртве насиља у тренуцима акутног насиља, у транзицијском периоду санирања посљедица насиља, рјешавања конфликта унутар породичне заједнице и годину и по дана по напуштању Сигурне куће.

Подршка жртвама доступна је 24 часа дневно сваког дана у години, без икаквих трошкова.

О раду са сваком кориснициом појединачно, стручни тим сигурне куће обавјештава надлежне центре за социјални рад једном мјесечно. Тромјесечни извјештаји достављају се Министарству породице, омладине и спорта Републике Српске, а шестомјесечни Групи за координацију и сарадњу. Друге врсте извјештаја доступне су на писмени захтјев свакога од субјекта заштите.

Обавезе Фондације „Лара“ као потписнице Протокола односе се на:

- ✓ рад на СОС линији 1264 за помоћ жртвама;
- ✓ збрињавање жртва насиља у Сигурну кућу;
- ✓ социјално-правно савјетовање жртва насиља;
- ✓ обезбеђење пратње лица од повјерења у свим поступцима и радњама у које је укључена жртва, уз писану сагласност жртве;
- ✓ рад на стабилизацији и опоравку жртва насиља;
- ✓ учешће у извјештавању и координацији;
- ✓ организовање кампања превенције и едукативних радионица.

2.8.1. СОС линија за помоћ жртвама насиља у породици

- Јединствени број СОС линије за пријаву насиља и савјетовање жртва насиља у породици је 1264 за Републику Српску.
- Број је доступан је 24 сата дневно радним даном и викендом.
- На линији за помоћ раде операторке, које су обучене за рад са жртвама насиља.
- По примању позива, операторка од особе која је позвала узима потребне податке за попуњавање обрасца за евидентију разговора на СОС телефону (прилог 3), уз обавезу повјерљивости запримљених података.
- Уколико постоји могућност оператор/ка ће жртву, односно особу која је позвала СОС линију, упознати са њеним правима, могућностима и видовима подршке при владиним службама и невладиним организацијама, и упутити је на полицијску станицу и/или центар за социјални рад у општини становаша да пријави насиље којем је изложена.
- У случају прекида везе и/или потребе за хитном интервенцијом, те уколико се процјени да жртва није у могућности да прича, оператор/ка ће контактирати мјесну надлежну полицијску станицу и обавјестити дежурне службенике о случају насиља и броју телефона са којег је позвана СОС линија.
- Уколико жртва насиља или особа која је позвала СОС линију за помоћ жели да остане анонимна, операторка ће је упознати са њеним законским правима за заштиту од насиља, могућностима помоћи и подршке и испоштовати захтјев за анонимношћу.
- Особље које ради на СОС линији документоваће све позиве и исте дати на располагање и увид правосудним и органима сигурности, центру за социјални рад, на службени захтјев или самоиницијативно уколико операторка процјени да постоји велики ризик од ескалације насиља.

2.8.2. Збрињавање жена и дјеце у Сигурну кућу - комуникација са субјектима заштите

Сигурна кућа за жртве насиља у породици се налази у Бијељини на локацији познатој органима безбједности и центрима за социјални рад.

Смјештај у сигурну кућу се обавља на основу рјешења надлежног центра за социјални рад.

Смјештај у сигурну кућу се обавезно претходно најављује на сљедеће бројеве телефона: 066/810-800, 055-389/861, СОС линије - 1264, или на број „Ларе“ – 055/251-696. Сигурна кућа доступна је 24 часа дневно сваког дана у години, без икаквих трошкова за жртве.

У процесу смјештаја жртве у сигурну кућу, све институције, службе и установе које раде на случају поштоваће принципе хитности и тајности.

Стручни тим сигурне куће у сарадњи са субјектима заштите Града Бијељина, за сваку збринуту жртву израђује социјалну анамнезу, индивидуални план рада и план излазне стратегије који потписује жртва. Ови документи, дневник рада са кориснициом/ком и други списи релевантни за рад са кориснициом чувају се трајно, у архиви у коју приступ имају само особе запослене у Фондацији „Лара“. Ова документација биће на располагању институцијама, на службени захтјев.

У ситуацијама када је смјештена малолјетна особа без родитељске пратње индивидуални план рада и план излазне стратегије одобрава службеник/ца Центра за социјални рад.

Сви процеси рада у сигурној кући одвијају се у складу са Правилником о стандардима за реализацију Сигурне куће који је донијело Министарство породице, омладине и спорта („Службени гласник Републике Српске“, број: 25/13).

Стручни тим Сигурне куће сачињава редовне мјесечне извјештаје о раду са корисницама/има Сигурне куће и доставља их Центру за социјални рад, уз пратећу документацију и трошковник о смјештају.

Финансирање трошкова збрињавања жртве у сигурну кућу и висина трошкова збрињавања врши се у складу са Законом о заштити од насиља у породици и подзаконским актима којима се регулише ова област.

Сигурност и заштита Сигурне куће обезбиђејени су видео надзором и присутношћу особља 24 сата у објекту.

Службеници свих потписника Протокола могу у складу са својом надлежношћу и потребама контактирати са жртвама које су збринуте у Сигурну кућу уколико писмено, најмање један дан раније о томе обавијесте стручни тим Сигурне куће или управу Фондације „Лара“.

Стручни тим Сигурне куће не посредује у контактима учиниоца насиља са жртвом/вама током њиховог боравка у Сигурној кући. Уколико постоји потреба, ову врсту контаката самостално уређују службеници субјеката заштите, ван просторија Сигурне куће и Фондације „Лара“ и преузимају обавезу транспорта. Стручни тим Сигурне куће обавезан је, у случајевима ове врсте контаката, у писаној форми да достави сва сазнања о ризицима безбједности најмање дан раније прије датума уговореног контакта.

Кориснице/ци Сигурне куће не могу бити:

- мушкарци,
- дјечаци старији од 15 година чак иако су жртве насиља,

- жртве насиља са оболењима од зависности које нису у процесу лијечења,
- жртве насиља које пате од душевних оболења, којима је потребан сталан надзор љекара или боравак у здравственој установи,
- особе које пате од оболења која се манифестишу агресивним понашањем и могу да угрозе друге особе у свом окружењу.

2.8.3. Рад на стабилизацији и опоравку жртава насиља

Сигурна кућа функционише на принципу колективног смјештаја и има свој кућни ред и правила понашања.

Кориснице су дужне, просторије у којима бораве и заједничке просторије (кухиња, дневни боравак), држати чистим и уредним.

Одмах по доласку у Сигурну кућу за дјецу жртве насиља, што хитније, се обезбеђује наставак школовања и помоћ у савладавању школског градива, а за пунолjetне кориснице, које су радиле, повратак на радно мјесто уважавајући све елементе процјене ризика које су утврдили полиција и други надлежни органи.

Током боравка у Сигурној кући корисницама је обезбиђено информисање о њиховим правима, која су прописана законима Републике Српске, и правна помоћ у остваривању права.

У оквиру радно-окупационе терапије организују се едукативне и креативне радионице, обавезно 4 пута седмично, а чешће, према исказаним жељама корисница/ка и потребама које уоче стручне раднице. Дјеца у Сигурној кући имају помоћ особља у смислу стицања нових знања и вјештина.

У току боравка у Сигурној кући са свим корисницама обављају се индивидуални разговори, најмање једном седмично, са циљем праћења напретка у стабилизацији и опоравку, и према потребама, допуњавају социјална анамнеза и индивидуални план рада.

Контакти с породицом, истицање значаја добре социјалне мреже, као и обнављање социјалне мреже један су од битних циљева рада на опоравку корисница/ка и дио су индивидуалног плана рада са сваком жртвом.

У Сигурној кући се са свим корисницама и њиховом дјецом ради на санирању посљедица насиља и оснаживању кроз савјетодавно терапијски рад, рад на принципу помоћ-самопомоћ и кроз индивидуалну и групну терапију. Рад психолога базиран је и на лиценцираним алатима (тестовима) за процјену и терапијски рад набављеним од Друштва психолога Србије и обавља се уз обезбиђену супервизију лиценцираног терапеута.

Током боравка корисница у Сигурној кући посебна пажња се посвећује проналаску излазне стратегије за повратак у заједницу, приступ правима и могућности спречавања понављања насиља.

3. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Овај Протокол израђен је у складу са важећим законским прописима из ове области и предмет је изменјена у складу са изменама законских/подзаконских прописа.

Одредбе Протокола које се односе на права и обавезе по основу Закона о измјенама и допунама Закона о заштити од насиља у породици („Службени гласник Републике Српске“, број: 84/19) примјењиваће се од датума потписивања Протокола.

Сви надлежни субјекти који су одговорни за примјену овог Протокола својим потписом потврдиће упознатост с његовим одредбама и преузети одговорност за њegovу примјену.

Сваки субјект који учествује у откривању и сузбијању насиља те пружању помоћи и заштите особама изложеним насиљу дужан је поступати у складу са активностима одређеним законом и овим Протоколом.

По доношењу овог Протокола задужују се потписници Протокола да информишу сва одјељења и службена лица (запослени) својих установа и институција који су непосредно укључени у рјешавање ситуација насиља над женама и насиља у породици или имају сазнања да се насиље дешава.

Протокол се након потписивања објављује у Службеном гласнику града Бијељина, на службеној веб-страници Града Бијељина и веб-страницама свих потписника Протокола.

ПОТПИСНИЦИ ПРОТОКОЛА

Град Бијељина

Број: 02548741

ЈУ Центар за социјални рад Бијељина

Окружно тужилаштво у Бијељини

Актив директора средњих школа

У Бијељини, 19.4.2021. Године

Полицијска управа Бијељина

Основни суд у Бијељини

Дом здравља Бијељина

Актив директора основних школа

Фондација „Лара“ Бијељина

УПИТНИК ЗА ОСОБЕ КОЈЕ СЕ ОБРАЋАЈУ НА СОС ТЕЛЕФОН

ДАТУМ ОБРАЋАЊА:

КОЈИ ПУТ СЕ ОБРАЋА:

НАЧИН ОБРАЋАЊА:

ДАТУМ САСТАНКА СА АДВОКАТОМ:

ВРСТА ПРУЖЕНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ:

Име (име једног родитеља) презиме:

Адреса становаша и контакт телефон:

Проблем због кога се обраћа за помоћ:

.....

Ко врши насиље и која је врста насиља у питању?

Колико дugo траје насиље?

Када најчешће долази до насиља?

Повреде и посљедице насиља?

Ко су жртве насиља?

Да ли се обраћала некој од институција и којој?

Да ли је било резултата ангажовања институција?

Да ли је након ангажовања институција дошло до промјена?

.....

.....

.....

СОЦИЈАЛНА КАРТА

Корисница:

Година и мјесто рођења:

Број личне карте:

ЈМБ:

Школска спрема:

Запослење/лична примања:

Брачни статус:

Дјеца - пол и година рођења дјеце:

Да ли посједујете имовину која се води на ваше име?

На коме се води имовина у којиј тренутно живите?

Супруг/партнер

Име (име једног родитеља) презиме:

Година и мјесто рођења:

Адреса становља и контакт телефон:

Школска спрема:

Запослење/лична примања:

Да ли посједује имовину која се води на његово име?

Додатно:

Потпис службеног лица

Прилог 2

Упитник за процјену ризика за Стручни тим Сигурне куће

Број	Да	Da	Не	Не зnam	Извор информација, додатна појашњења
1.	Да ли је тренутни инцидент резултирао повредом? Навести повреде?				
2	Да ли је ово прва повреда? Да ли је инцидената са повредом било и раније?				
3.	Да ли сте веома уплашени? Чега се посебно плашите и зашто? Шта мислите да би починилац насиља (супруг, партнери, итд.) могао да уради Вама? Неком другом, коме? Џеци?				
4.	Да ли често виђате чланове ваше породице, родитеље, браћу средстве? Пријатеље? Да ли се осјећате изоловано од породице и пријатеља?				Дати описно динамику друштвеног живота жртве?
5.	Да ли се осјећате депресивно и да ли имате суицидне мисли?				
6.	Да ли сте покушали да раздвајали од Њега (починиоца насиља раније, током прошле године?)				
7.	Да ли Вас Он зове, саље СМС поруке или прати? Да ли сте уплашени када се то дешава?				Ако је позитиван одговор, описати садржај порука и комуникације
8.	Да ли се насиље у посљедње вријеме дешава чешће?				
9.	Да ли се насиље погоршава у смислу дужине трајања, тежине повреда, увреда и пријетњи? Опишите?				
10.	Да ли Он покушава да контролише све што радите и/или да ли је претјерано љубоморан?				
11.	Да ли је користио оружје или неке предмете да Вас повриједи?				
12.	Да ли је пријетио да ће Вас убити или да ће убити неког другог? Џецу? Ваше родитеље? Близке пријатеље, наведите?				
13.	Да ли је икада током насиља покушао да Вас задави, удави?				
14.	Да ли Вас при насиљу и сексуално злоставља?				

15.	Да ли сте финансијски зависни од насиљника? Да ли вам даје новац за личне и кућне потребе? Да ли правдате трошење новца и како?			
16.	Да је ОН имао проблем са: Дрогама Алкохолом Менталним болестима?			
17.	Да ли је пријетио да ће покушати самоубиство и у којим приликама?			
18.	Да ли је има навику да се потуче са познаницима, у кафани, на јавном мјесту?			
19.	Да ли провјерава ваше кретање, уходи Вас или провјерава да ли сте заиста били тамо где сте му рекли да сте отишли?			
20.	Да ли Вас узнемира праћењем на улици и добаџивањем?			
	Да ли Вам прилази када сте у друштву са другим особама иако сте развојени/разведени?			
21.	Да ли Вас уцјењује да ће вам узети дјечу ако га напустите?			
22.	Да ли пријети да ће наудити Вашим најближим ако га напустите или пријавите?			
23.	Да ли морате тражити дозволу за сваки излазак из куће, одлазак у продавницу, љекару, фризеру, родитељима, итд?			
24.	Да ли сте Ви и дјеца, или само Ви, због насиљног понашања морали да напустите кућу?			
25.	Да ли сте избацивани из куће?			
26.	Да ли је при насиљним инцидентима јурио за вама да Вас повриједи док сте ви бежали?			
27.	Да ли је цијепао Вашу одjeћу и уништавао Ваше личне ствари?			